

Α'π. Στάσις ἐνὸς Σώματος ὅπῃ μένει εἰς τὸν ἴδιον τόπον εἰς μερικὸν καιρὸν.

Ε'ρ. Ποία εἶναι ἡ αἰτία τῆς Κινήσεως;

Α'π. Εἶναι μία δύναμις ἐπεΐσακτος ἢ ξένη, ἡ ὅποια ἔσα μεγαλητέρα κατὰ τὴν ἀντίστασιν ἀπὸ ἄλλο σώμα, διώκει, ἢ ὠθεῖ αὐτὸ ἔξω ἀπὸ τὸν τόπον ὅπῃ εἶχε. (α)

Ε'ρ. Πῶς διαιρεῖται ἡ Κίνησις;

Α'π. Εἰς Ἀπόλυτον, καὶ Σχετικὴν;

Ε'ρ. Ποία εἶναι ἡ ἀπόλυτος Κίνησις;

Α'π. Ἡ πραγματιώδης κίνησις ἐνὸς Σώματος, ἐξ ἐνὸς μέρους τῆ Διασήμετος εἰς ἄλλο.

τος, διαστάσεως, καὶ διαιρέσεως· βέβαια μόνον πτωχοὶ Ὀντολόγοι καὶ ἀχρεῖοι φιλόσοφοι ἤμπορῆσι νὰ δεχθῶσιν αὐτὴν τὴν διδασκαλίαν· ἐκεῖνοι ὅπῃ θέλωσι νὰ ἰδῶσι πολλὰς λόγους ὅπῃ ἔγιναν ματαίως ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, ἃς ἀναγνώσῃ τὴν ἐπιτομὴν τῆς φυσικῆς φιλοσοφίας τῆ Σένυερτ. βιβλ. α'. κεφ. 3.

(κ) Ἡ Κίνησις ἤμπορεῖ νὰ θεωρηθῆ, α'. ὡς ἀπολύτως ἐλευθέρα, ἢ τὸ ἐλάχιστον ὡς μὴ ἔχουσα ἕδην νὰ νικήσῃ, παρὰ τὴν ἀντίστασιν τῆ μέσης, δι' ἣ τὸ Σῶμα κινεῖται· β'. ὡς περιορισμένη καὶ βεβιασμένη, ὅταν τὸ κινητὸν Σῶμα βιάζεται νὰ κινήθῃ, ἐπάνω ἢ γύρωθεν ἐνὸς σταθεροῦ σημείου ὀνομαζομένου κέντρου τῆς κινήσεως, π. χ. ὑποθετέον ὅτι ἡ γραμμὴ *AB* κινεῖται ἐπὶ τὸ κέντρον *Γ* εἰς κάθε θέσιν ὅπου εἰς τὴν *αβ*, τὸ σημεῖον *Γ* ὀνομάζεται κέντρον τῆς κινήσεως. Ὅρα χ. 9. Πίν. β'.